

Sygn. akt I C 631/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Wioletta Sychniak

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Jandula

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2020 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1385,87 zł (tysiąc trzysta osiemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 317 (trzysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 631/19

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł w dniu 14 marca 2019 roku pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1385,87 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu.

Powód powoływał się na nabycie wierzytelności w drodze cesji od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Wierzytelność wynika z umowy o świadczenie usług telefonicznych nr (...) z dnia 29 sierpnia 2016 roku. Dochodzona pozewem kwota stanowi sumę poszczególnych tytułów zobowiązania (1028,08 zł i 195 zł) oraz odsetek, naliczonych na dzień poprzedzający złożenie pozwu. **/pozew k. 3-5/**

Postanowieniem z dnia 26 marca 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym (...) w (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

/postanowienie k.6/

W piśmie z dnia 16 maja 2019 roku Powód uzupełnił materiał dowodowy poprzez złożenie dokumentacji wskazanej w pozwie.

/pismo z załącznikami k. 10 – 53/

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 2 sierpnia 2019 roku wydał nakaz zapłaty, uwzględniając powództwo w całości. **/nakaz zapłaty k.59/**

W dniu 13 listopada 2019 roku Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Zaskarżyła orzeczenie w całości oraz wniosła o oddalenie powództwa w całości, zwolnienie z ponoszenia kosztów sądowych, ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz nieobciążanie jej kosztami postępowania.

Pozwana podniosła, że część załączonej dokumentacji jest nieczytelna i uniemożliwia zweryfikowanie jej treści oraz, że nie zostało wykazane, że składała oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z operatorem komórkowym. Pozwana zakwestionowała również wysokość dochodzonych roszczeń jako niewyjaśnione.

Pomimo wezwania do zajęcia dalszego stanowiska w sprawie, Pozwana nie uzupełniła zarzutów zgłoszonych w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Nie stawiała się również na rozprawę.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k. 68 -73, zarządzenie k. 91, dowód jego doręczenia k. 93, protokół rozprawy k. 98 i 99/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. K. w dniu 29 sierpnia 2016 roku zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) oraz umowę zakupu urządzenia H. (...). Kwota miesięcznego abonamentu wynosiła 40 zł brutto miesięcznie oraz 10 zł miesięcznie za Plan ratalny FORMUŁA SOLO/ (...)/RODZINA. Umowa została zawarta na promocyjnych warunkach. Pozwana otrzymała ulgę w łącznej wysokości 1948 złotych (1439 zł za usługi + 509 zł za urządzenie).

W przypadku nieterminowego uiszczania opłat, jeśli opóźnienie wyniosło 14 dni, zgodnie z regulaminem świadczenia usług telekomunikacyjnych (§ 13 pkt. 5) Operator miał prawo do ograniczenia, zawieszenia świadczenia usług lub wypowiedzenia umowy. Przed dokonaniem ww czynności, Operator miał obowiązek wezwania Abonenta do zapłaty w terminie 7 dni od wezwania. Okres wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni.

W przypadku rozwiązania umowy przez upływem okresu, na który została zawarta:

- przez Abonenta, któremu przysługiwała ulga, lub
- przez Operatora z przyczyn leżących po stronie Abonenta,

Operator był uprawniony do żądania kary umownej za przedterminowe rozwiązanie umowy. Wysokość kary umownej nie mogła przekraczać równowartości ulgi przyznanej Abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (§ 14 umowy).

/umowa świadczenia usług telefonicznych k. 41 – 43, regulamin k. 48-50/

Pismem z dnia 8 lutego 2017 roku Operator (...) sp. z o.o. wypowiedział Pozwanej umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze względu na brak płatności, ze skutkiem na dzień 19 marca 2017 roku. Wezwał A. K. do zapłaty kwoty 242,41 tytułem zaległości za usługi, w tym:

- 45 złotych tytułem faktury (...)
- 51, 88 złotych tytułem faktury (...)
- 42,19 złotych tytułem faktury (...)
- 103,34 złotych tytułem faktury (...)

w terminie do 19 marca 2017 roku pod rygorem nałożenia kary umownej w wysokości wskazanej w umowie. /
wypowiedzenie k.88 -89/

Pismami z dnia 4 kwietnia 2017 roku operator komórkowy poinformował Pozwaną o nałożeniu na nią kary umownej w wysokości 1028,94 złotych oraz wezwał do zapłaty kwoty 240 zł tytułem raty za urządzenie H. (...) w terminie do 18 kwietnia 2017 w obu przypadkach. **/wezwania k. 44 – 45/**

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 3 listopada 2017 roku (...) sp. z o.o. przeniósł przedmiotowe wierzytelności, przysługujące mu względem Pozwanej, na rzecz (...) (...) 2 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. pod warunkiem uiszczenia ceny wskazanej w umowie przelewu.

Cena określona w umowie cesji wierzytelności została zapłacona w całości i w związku z tym wierzytelności określone w umowie wraz z wszelkimi związanymi z nimi prawami, skutecznie przeszły na nabywcę.

/umowa cesji k. 17-19, załącznik do cesji k. 20-23, oświadczenie k. 37/

Pozwana pismami z dnia 21.11.2017 roku została zawiadomiona o przelewie wierzytelności oraz wezwana do spłaty zadłużenia, które na dzień 21 listopada 2017 roku wyniosło 1 273,98 złotych.

/zawiadomienie k. 47, wezwanie do zapłaty k. 46/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne, podlegało uwzględnieniu w całości.

Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 17 grudnia 1996 r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997 r., z.6 - 7, poz.76).

W rozpoznawanej sprawie do okoliczności, które pierwszoplanowo wymagały udowodnienia przez stronę powodową należało istnienie wierzytelności wobec Pozwanej oraz jej wysokość. Na dowód zasadności swojego roszczenia Powód przedstawił dowody w postaci dokumentów, w szczególności umowę o świadczenie usług telefonicznych nr. (...), umowę cesji wierzytelności wraz z załącznikiem w postaci protokołu przekazania wierzytelności i danych osobowych, wezwania pierwotnego wierzyciela do zapłaty oraz oświadczenie o wypowiedzeniu umowy oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty. Powyższe dokumenty nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności. Stanowią materiał dowodowy, który w sposób jednoznaczny, przejrzysty i kompletny pozwala ustalić źródło zobowiązania Pozwanej i jego wysokość. Tym samym uznać należało, że Powód wykazał zarówno istnienie, jak i wysokość dochodzonego roszczenia.

Pozwana wprawdzie zakwestionowała roszczenie do co zasady i co do wysokości, ale ograniczyła się jedynie do ogólnikowego stwierdzenia, że dokumenty które otrzymała są nieczytelne oraz do zarzutu, że Powód nie wykazał, iż wypowiedziała umowę.

Odnosząc się do powyższego zarzutu: zgodnie z art. 491 § 1 k.c. jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Może również, bądź bez wyznaczenia terminu dodatkowego, bądź też po jego bezskutecznym upływie, żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. W niniejszej sprawie prawo do odstąpienia od umowy zostało zastrzeżone w § 13 pkt. 5 regulaminu umowy świadczenia usług telefonicznych. Pierwotny wierzyciel, a więc (...) sp. z o.o. miał prawo do wypowiedzenia umowy, w sytuacji, gdy Pozwana nie spełniała swojego świadczenia,

tj. nie uiszczała terminowo abonamentu i rat za telefon i z tego prawa skorzystał. Wbrew zarzutowi Pozwanej, umowa uległa rozwiązaniu na skutek wypowiedzenia przez Operatora. W związku z tym, oświadczenie Pozwanej o wypowiedzeniu umowy nie było konieczne. Konsekwencją wypowiedzenia umowy było naliczenie kary umownej, co zostało zastrzeżone w § 14 regulaminu umowy świadczenia usług telefonicznych. Powód w piśmie przygotowawczym przedstawił sposób naliczenia kary. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na sprawdzenie prawidłowości tego naliczenia, co do którego ostatecznie Sąd nie miał zastrzeżeń. Natomiast Pozwana nie zaoferowała żadnego dowodu, który by podważał wiarygodność i rzetelność dowodów strony powodowej. Nie przedstawiła dowodów, z których by wynikało, że dokonywała terminowych wpłat tytułem abonamentu telefonicznego i rat za telefon. Nie zakwestionowała też faktu wypowiedzenia jej umowy przez Operatora.

Pozwana złożyła wprawdzie wniosek o dopuszczenie dowodu z jej przesłuchania na okoliczność zawarcia umowy i czasu jej trwania. Na podstawie art. 235² § 1 pkt. 5 k.p.c. Sąd pominął ten wniosek dowodowy jako zgłoszony wyłącznie celem przedłużenia postępowania. Okoliczności dotyczące zawarcia i czasu trwania umowy wynikają z dokumentów, których wiarygodności Pozwana nie podważała. Pozwana została wezwana do uzupełnienia swojego stanowiska w sprawie i nie złożyła żadnego pisma przygotowawczego, ani nie stawiała się na rozprawie pomimo wezwania jej do osobistego stawiennictwa. W tej sytuacji nie zachodziła dalsza potrzeba uzupełniania materiału dowodowego, a uwzględnienie wniosku Pozwanej o jej przesłuchanie na okoliczności wynikające z dokumentów jedynie przedłużyłoby postępowanie w sprawie.

Z przyczyn wskazanych powyżej, powództwo podlegało uwzględnieniu tak co do kwoty głównej, jak i odsetek. Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał sprawę w całości, należy mu się więc zwrot całości poniesionych kosztów procesu. W toku postępowania Powód wydatkował łącznie 317 złotych, w tym: 30 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 270 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, zgodnie z treścią § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).